

Nr 158

Av herrar **Agerberg** och **Edlund**, om *ändrade bestämmelser rörande gäldandet av kostnader för hemtransport av befattningshavare, som avlider under tjänstgöring på annan ort.*

I statens allmänna avlöningsreglemente, 8 kap. 49 § 2 mom., stadgas att, därest tjänsteman under tjänstgöring avlider å annan ort än stationeringsorten, må i förekommande fall utöver begravningshjälp av statsmedel bestridas kostnaderna för transport av den avlidne till stationeringsorten eller till annan ort, i sistnämnda fall dock högst med belopp motsvarande kostnaderna för transport till stationeringsorten.

Under B, särskilda bestämmelser, försvaret, stadgas vidare:

Avlider innehavare av beställning med lönegradsbeteckningen Mha skall utöver vad i 2 mom. sägs gälla, att kostnaderna för transport av den avlidne till den ort, där han före tillträdet av anställningen såsom manskap hade sitt hem, efter vederbörande myndighets bestämmande må bestridas av statsmedel.

För att belysa innebörden av dessa bestämmelser kan följande anföras.

Sommaren 1951 förolyckades vid Kungl. Jämtlands flygflottilj tvenne fältflygare av furirs grad. Den ene av dessa hade sitt hem i Malmö, den andre i Falun. I båda fallen utgick av statsmedel begravningshjälp författningsenligt med då gällande kronor 500: —. Transportkostnaderna uppgick till kronor 616: 50 resp. 342: —, vilka kostnader sålunda författningsenligt skulle gäldas av de avlidnas anhöriga. Detta innebar, att enbart transportkostnaden i ena fallet översteg utgående begravningshjälp med kronor 116: 50 medan i andra fallet begravningshjälpen översteg transportkostnaden med kronor 158: —. Den ene av de här ovan nämnda fältflygarna hade endast modern, bosatt i Malmö, i livet. Då han var hennes ende son, måste det anses naturligt, att hon ville ha honom begravd i hembygden. Först efter särskild framställning till Kungl. Maj:t erhöles medgivande att transportkostnaderna i detta fall finge bestridas av statsmedel.

Om icke ständigt tjänstgörande eller frivillig under militärtjänstgöring drabbas av olycksfall eller sjukdom som medför döden, skall enligt militärsättningsförrordningen 7 § utgivas begravningshjälp. Emellertid saknas medgivande att i förekommande fall bestrida kostnader för transport av stoftet efter avliden till hemorten. Inom flygvapnet inträffade t. ex. ett sådant fall i augusti månad 1955, då två fänrikar i flygvapnets reserv omkom vid flyghaveri. Ärendet underställdes Kungl. Maj:t, som i beslut den 22 september 1955 biföll framställningen om ersättande av transportkostnaderna.

Kostnader för transport av stoffet efter avliden reservpersonal torde i flera fall utan medgivande hava betalats av lokala förvaltningsmyndigheter, som förbisett att föreskrift härom saknats i gällande författningar.

Vid försvaret, i synnerhet vid flygvapnet, förekommer ofta omplaceringar av personal. Den enskilde befattningshavaren har i allmänhet ringa eller ingen möjlighet att påverka dessa omplaceringar, som i allmänhet sker med hänsyn till personalbehov, organisationsändring, utbildning etc. och självfallet ofta medför tjänstgöring långt från de anhörigas hemort. Det kan icke anses skäligt att anhöriga åsamkas kostnader för hemtransport av befattningshavare, som avlider under tjänstgöring på annan ort. Dessa kostnader bör bestridas av statsmedel.

Under åberopande av vad vi här anfört hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om sådan ändring i gällande avlöningsbestämmelser att den för innehavare av beställning med lönegradsbeteckningen Mha gällande bestämmelsen utsträcker att gälla även övriga beställnings- och befattningshavare samt reservpersonal och frivillig personal under tjänstgöring vid krigsmakten.

Stockholm den 24 januari 1957

Nils Agerberg

Dag R. Edlund